

мѣа въз междѹ сокою, даде ѿмѹ пѣст-
вѹ пѣсти ѡвцы своѣ, Павломъ и Апломъ
сотвори ѿго Архїереѣа сонмѹ своимѹ
сѣгомѹ и сотвори ѿго пѣстыра людемъ
своимъ новомѹ Исраїлю, и престѣви-
са чюдеснѹ и ѿсть мѣтва ѿгѹ сѣлѹ
ѡлгопрїѣтна оу Хрѣта Бга нашегѹ а-
минь.

Овое сказанїе да чати и ли самъ
сѣбѣ и ли дрѹгомѹ на главѹ, кои е
мѹчно боленъ, и ли во големъ саклетъ
се на окатъ и ли во дълбоки грѣховы
влеголъ, некои и ли некаква напасты
го нашла ѡ грѣхотъ свои и ли во сто-
кѣа тѣа и ли во кѣкѣа тѣа и ли во челадръ
тѣа, и ли во нѣва тѣа и ли во лозѣ тѣа,
и ли во дрѣва тѣа и ли во бахча тѣа ка-
кѣа некола да бѹде прѣвѹ да се испо-
вѣдаатъ сѣе челадръ и да се сѹпростатъ
мѣждѹ сѣбѣ и да се покаятъ и да сѹста-